

Jaroslav Štefec: 10. června 2024 uplynulo 82 let ode dne, kdy němečtí vojáci vtrhli do středočeské obce Lidice

 infokuryr.cz/n/2024/06/13/jaroslav-stefec-10-cervna-2024-uplynulo-82-let-ode-dne-kdy-nemecti-vojaci-vtrhli-do-stredoceske-obce-lidice

kurýr

13. června 2024

10. června 2024 uplynulo 82 let ode dne, kdy němečtí vojáci vtrhli do středočeské obce Lidice a začali s jejich pečlivě propracovanou likvidací.

Během dopoledne prvního dne zavraždili u zdi stodoly Horákova statku celkem 173 lidických mužů včetně faráře Josefa Štemberky, který statečně odmítl německými vrahy nabídnutou možnost opustit Lidice a zůstal se svými “ovečkami” až do hořkého konce.

Nejstaršímu ze zavražděných bylo 84 let, nejmladší byl teprve čtrnáctiletý Pepík Hroník.

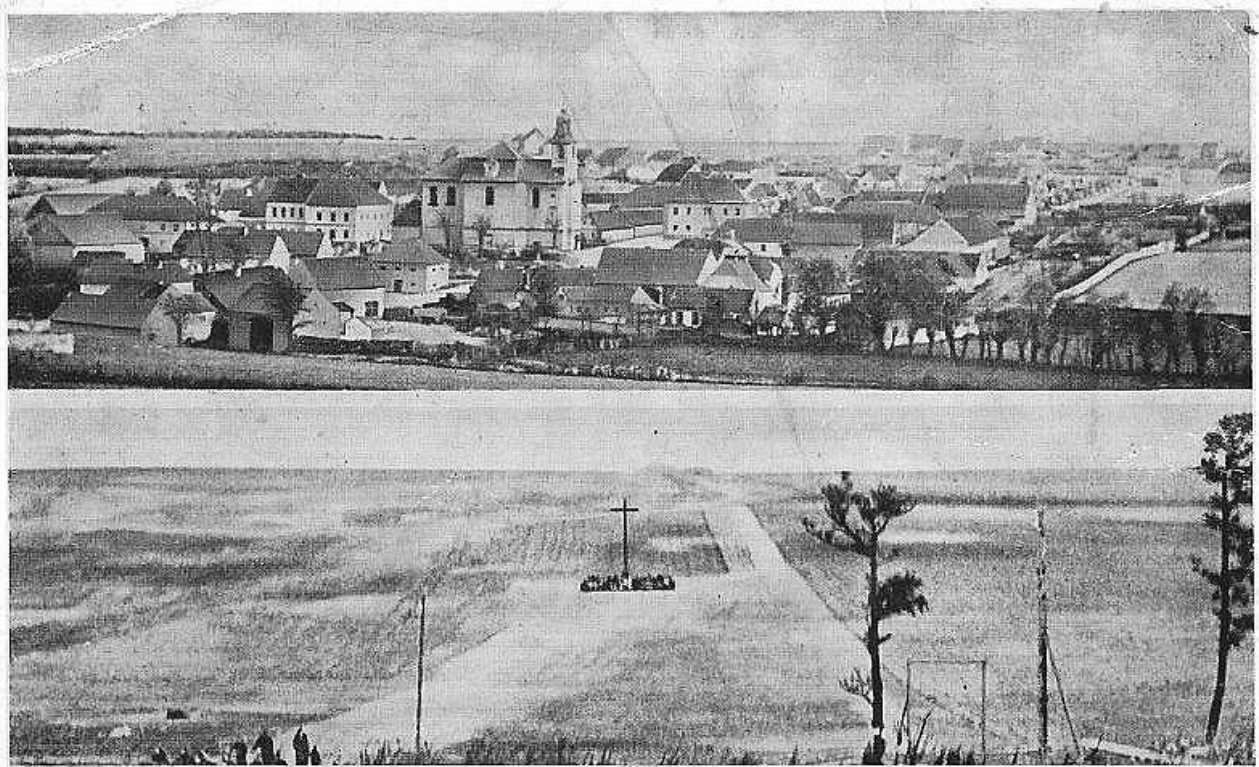
Dalších 26 lidických obyvatel Němci popravili 16. června 1942 na střešnici v Praze-Kobylisích. Jednalo se o sedm žen a osm mužů z rodin Horáků a Stříbrných, již dříve uvězněných kvůli jejich příbuzným, působícím v tehdejší britském letectvu, devět dospělých mužů, kteří byli osudné noci mimo Lidice a dva chlapce, u kterých bylo při evidenci dětí zjištěno, že již překročili patnáct let věku.

Sto osmdesát čtyři lidických žen bylo převezeno do koncentračního tábora Ravensbrück a dvanáct dalších tam bylo posláno dodatečně v následujících měsících. V tomto a dalších koncentračních táborech, a také na pochodech smrti, zahynulo třiapadesát z nich. Zbylé se teprve po návratu domů dozvěděly o zavraždění jejich mužů a hrůznou zprávu o tragickém osudu jejich dětí.

Z celkem devadesáti osmi lidických dětí bylo sedmnáct takzvaně „rasově vhodných“ Němci vybráno na „poněmčení“ a posláno do německých sirotčinců a k „vychování“ do německých rodin. Zbylých osmdesát jedna dětí (k nimž později přibýlo ještě jedno z původně

vybraných k poněmčení) ve věku od několika měsíců do 14 let bylo převezeno do vyhlazovacího tábora Chełmno v Polsku a tam pravděpodobně ještě téhož dne zavražděno výfukovými plyny ve speciálním “vyhlazovacím” automobilu. Nejasný zůstává osud několika dětí, které se narodily v době tragédie těhotným lidickým ženám, po dobu těhotenství uvězněných v Praze a po porodu odeslaných za ostatními ženami do Ravensbrücku. Po válce se podařilo dohledat a vrátit rodinám pouhých sedmnáct dětí.

Lidice samotné, jejichž historie se táhne až do počátku 14. století, byly nejprve vypáleny a pak zcela srovnány se zemí a jejich název měl být podle nacistických plánů navždy zapomenut. Informace o tomto německém zločinu však unikla mimo území tehdejšího Protektorátu a velmi rychle obletěla prakticky celý svět. Díky obrovské vlně solidarity, a ač to dnes není populární připomínat, i s vydatnou pomocí velení tehdejší Rudé armády v osvobozené ČSR, byla bezprostředně po ukončení války zahájena výstavba nových Lidic. Na původním území zničené obce byl vytvořen národní památník a pietní místo, připomínající tento zřůdný německý zločin.

Pravidelně se zúčastňuji koncertů na památku lidické tragédie, pořádaných ve výroční den vyvraždění Lidic vedením jejich Památníku. Závěrečné čtení jmen dvaosmdesáti zavražděných lidických dětí s uvedením jejich věku patří k nejsilnějším a nejdojemnějším okamžikům této vzpomínkové akce. Jsem velmi rád, že účast je hojná, vzpomínka na Lidice stále žije a snahy o její vymazání se míjejí účinkem.

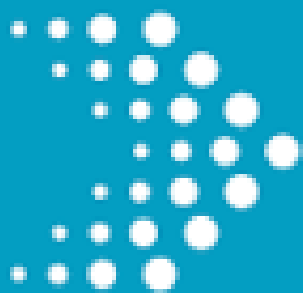
Osobně se domnívám, že návštěva této obce by se měla stát povinnou součástí výuky dějepisu na druhém stupni základních škol. České mládeži by rozhodně velmi prospěla jako připomínka toho, že náš svět dokáže být velmi krutý a není tvořen jen sociálními sítěmi a informačními bublinami „přátel“ v jejich mobilních telefonech.

Nemohu dost poděkovat současnému řediteli Památníku, doktoru Eduardu Stehlíkovi, za zachovávání této tradice a za jeho přínos k udržování povědomí o Lidicích v paměti českého národa. Nesmíme zapomínat na podobné události z temných období našich novodobých dějin, jako je právě vyvraždění a zničení Lidic, nebo vyvraždění a vypálení osady Ležáky na Chrudimsku o pouhých 14 dnů později.

Národy, které zapomenou na tragická období své historie, nebo se snaží v myslích lidí “vymazat” jejich příčiny, velmi často zjistí, že historie má ošklivou tendenci se opakovat. Bojím se, že ČR pod vedením současné viditelně hnědnoucí partičky mafiánů a politických analfabetů má k tomuto opakování nakročeno víc než dobře.

Jaroslav Štefec

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST